

# Душа болить від поривання

Михайло Старицький

*Пам'яті М. Ф. Л.*

Душа болить від поривання,  
Німіють з туги почуття...  
Яке урвалося дихання!  
Яке погасло знов життя!

Не стало друга в нас, не стало!  
Зламалась сила ще одна –  
Хороша, щира – а їх мало!  
О доле, доле навісна!

Чого ненатло ти лютуєш?  
І душу ясну, як кришталь,  
Від нас береш, а не рабуєш  
Того, кому й хвилини жаль?